

Jan Sviták/SLK - NECHCEME SE SLUČOVAT (Neslučujme obce. Nebude cesty zpět.)

22. 11. 2017 00:00

Když jsem před parlamentními volbami rozhlašoval, že se v případě drtivého vítězství hnutí ANO musíme velmi obávat snah o slučování malých obcí a diktátu státu směrem na místní samosprávy, tak jsem byl povětšinou označován za nenapravitelného sýčka.

Razítka na zápisech z voleb ještě ani nezaschla a už tu máme první duchaplná vyjádření o tom, jak neefektivní je fungování obcí pod 500 obyvatel, jak nekvalifikovaní a nekompetentní zastupitelé obce vedou a jak by se ušetřily miliony, kdyby se naše vísky a jejich finance spravovaly pěkně centrálně, shora a pod kontrolou bdělých ministerstev. Co třeba nějaká Elektronická Evidence Obcí?

Rozum zůstává stát nad těmito úvahami vracejícími nás někam do pravěku nejhlubšího bolševizmu. Po 25 letech usilovné práce místních občanů se naše vesnice doslova vydolovaly z naprosto úděsného stavu bez potřebné infrastruktury, nulového společenského života a vzhledu připomínajícího poválečná léta až do dnešní vesměs velmi potěšitelné podoby. Je pro mě naprosto nemyslitelné, že by se měly doslova přes kopec slučovat vesnice doposud fungující samostatně. Představte si, jak se domluvíme třeba s Polevskem a Novým Oldřichovem, kterou zrušíme školu, na kterém hřišti uspořádáme fotbal, které komunikace opravíme nebo jak postavíme kulturní kalendář. O ostatním financování ani nemluvě. Přijde Vám to také jako naprosto nereálný nesmysl? Ještě horší varianta je model fungování jako přidružené lokality sousedního města. Úplně vidím, jak radní z Kamenického Šenova s radostí a zápalem uvolňují finance na fungování naší ZŠ a MŠ, když sami mají ve městě tu pěknou, skoro novou a velikou. Šedesát akcí za rok přeci také není v Pysku potřeba a fotbal můžeme hrát na jednom hřišti. Turistické cíle? Proboha na co, do takové díry přeci nikdo stejně nechodí. Podobných modelových příkladů bychom asi našli desítky, ale velice nerad bych si před Vánoce přivodil sérii infarktů....

Řeči o úsporách jsme slyšeli už při rušení okresních úřadů a vzniku krajů.. Dnes jsme se dostali na několika násobek původních výdajů a opět se otevřeně mluví o návratu k předchozímu stavu. Smutné je, že v případě obcí není cesty zpět a při takto zásadní změně a nevyhnutelné devastaci vesnic jako takových bude po případné změně politické garnitury a návratu zdravého rozumu trvat desítky let, než se situace na vesnicích opět stabilizuje.

Dovolím si nabídnout můj velmi pesimistický a snad i nakonec pouze fiktivní scénář. Stát v následujících měsících zvýší počet finančních kontrol v obcích a městech. Po nálezů marginálních i více závažných chyb se bryskně vyčíslí, jakou obrovskou částku finanční úřady na odvodech vyměřily a jak se na malých obcích špatně hospodaří. V další fázi bude následovat

vlna kontrol týkajících se dodržování nepřehledné změti současných zákonů. Perly jako zákaz prodávání alkoholu na dětských akcích, zákon o archivnictví, či ochraně osobních údajů budou sloužit jako výborná záminka k perzekucím a budou sloužit pro dokumentaci soustavného porušování platné legislativy a nekompetentnosti hloupých a nevzdělaných zastupitelů a starostů. Nedostatečná vzdělanost a „kvalita“ zastupitelů je totiž další vlašťovka, která se ve spojení s velkým počtem malých obcí objevuje. V okamžiku, kdy se starostové začnou bouřit se vytáhne, jak se perou za svá „koryta“ a bojí se, jaké průšvihy se na jejich obcích objeví. Na to přeci široká veřejnost slyší. Vždyť přeci všetci kradnú.

Netvrdím, že všechny obce a města při stávajícím modelu fungují bez problémů a nutnosti zásadních připomínek. Netvrdím, že se úplně všude zastupitelé chovají zodpovědně ku prospěchu svých občanů a své obce. Žádnou takovou obec sice ve svém okolí neznám, ale rozumím tomu, že dílčí změny ve fungování našich územních celků jsou potřeba. Proč ale ničit ve jménu „optimalizace a úspor“ něco, co jako jedna z mála věcí u nás funguje. Stát se prostě nedá řídit jako firma a ekonomické ukazatele nemusí mít vždy tu správnou a bezezbytku vypovídající hodnotu.

Musím říci, že z výkřiků a konkrétních výsledků práce našich ministrů a jejich úředníků mi čím dál častěji běhá mráz po zádech a přepadá mě ukrutná beznaděj. Jedinou útěchou mi je v současné době pocit, že zatím stále fungujeme, budujeme, bavíme se na společných akcích a máme vesměs radost, že žijeme právě tam, kde žijeme. Přeji nám všem, ať to ještě chvíli vydrží.